

Descansar: apilar forces, ideals, plans...

Potser molts internautes heu començat ja les vacances i uns altres podreu gaudir-les en unes setmanes. Sant Josepmaria animava a tenir present el Senyor en aquest descans. Us oferim uns textos seleccionats.

29/08/2010

Després d'enviar els seus deixebles a predicar, quan tornen, el Senyor els reuneix i els invita a anar amb Ell a

un lloc solitari perquè descansin...
Quines coses que els demanaria i els
explicaria Jesús! Doncs... l'Evangelí
continua essent actual. (**Solc**, 470)

Sempre he entès el descans com a
apartament de les coses contingents
de cada jornada, mai com a dies
d'oci.

Descans significa estancar: fer còpia
de forces, ideals, plans... En poques
paraules: canviar d'ocupació, per tal
de tornar, en acabat —amb nova
empenta—, al quefer habitual. (**Solc**,
514)

Tenim fam de Déu, i fem nostres les
paraules del Salm: Déu meu, jo us
cerco sol·lícit, la meva ànima té set
de vos, el meu cor us desitja com
terra eixuta, sense aigua. I Jesús, que
ha fomentat les nostres ànsies, surt al
nostre encontre i ens diu: si algú té
set, que vingui a mi i que begui. Ens
ofereix el seu Cor perquè hi trobem
el nostre repòs i la nostra fortalesa.

Si acceptem la seva crida,
comprovarem que les seves paraules
són veritables: i augmentarà la
nostra fam i la nostra set, fins a
desitjar que Déu estableixi en el
nostre cor el lloc del seu repòs, i que
no aparti de nosaltres el seu escalf i
la seva llum. (**És Crist que passa,**
170)

Vaig aplegar aleshores unes
consideracions de Teresa d'Àvila: tot
és no res, i menys que no res, allò
que s'acaba i no plau Déu. ¿Enteneu
per què una ànima deixa d'assaborir
la pau i la serenitat en allunyar-se
del seu fi, quan s'oblida que Déu l'ha
creada per a la santedat? Esforceu-
vos a no perdre mai aquest punt de
mira sobrenatural, tampoc a l'hora
del lleure o de l'esplai, tan necessaris
com el treball en la vida de cadascú.
(**Amics de Déu,** 10)

Oh, Jesús! —Descanso en Vós. (**Camí,**
732).

Quina llàstima, viure així, practicant la sola ocupació de matar les hores, que són un tresor de Déu! No hi caben les excuses, per a justificar aquesta actuació. Que ningú no digui: disposo solament d'un talent, no puc aconseguir res. També amb un sol talent pots obrar d'una manera meritòria. Quina tristesa no treure partit, un autèntic rendiment de totes les facultats, poques o moltes, que Déu concedeix a l'home perquè es dediqui a servir les ànimes i la societat!

Quan el cristià mata les hores a la terra, es posa en perill de matar el seu Cel: quan per egoisme es retreu, s'amaga, es despreocupa. Qui estima Déu, no tan sols dóna allò que té, allò que és, al servei del Crist: es dóna ell mateix. No veu amb mirada escarransida el seu jo en la salut, en el nom, en la carrera. (**Amics de Déu,** 46)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/descansar-
apilar-forces-ideals-plans/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/descansar-apilar-forces-ideals-plans/) (09/08/2025)